

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak			
Kölyben:		Vidéken:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy óra	1 "	Egy óra	2 "

Felelős szerkesztő
Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 9. sz.
Kiadóhivatal Csapó-utca 9. sz.
Hirdetések a legmérsékeltetű árszámítás mellett vétetnek fel

A cukorkrizis.

Debreczen, febr. 17.

A brüsszeli nemzetközi cukorkonferenciát elejétől kezdve lehetetlen volt komolyan venni, mert látnivaló volt, hogy az egész tanácskozás csak komédia, aminek az eredménye sem lehet egyéb a semminél. Ennek a cukrosdi játéknak a szerzője és főszereplője Anglia volt. Sokan csudálkoznak — és méltán — azon, hogy miért bolygatta meg ezt a dolgot Anglia akkor, mikor a kiviteli prémiumokból csak neki volt haszna, mert ő kapta meg így majdnem előállítási áron azt a kontinentális répacukort, amit a termelő államok adózó polgárai még kétszeresenél is drágább áron szerezhettek csak meg. Magyarán mondva, mi répa- és cukortermelő állam nagy-lelkűen áldozatokat hoztunk a célból, hogy cukrunkat kivihessük s nevetségos olcsón a beviteli államoknak adhasuk el. És még sem volt ez az áldozat haszontalan. Mert a 9 millió prémiummal szemben mérhetetlen jövedelmeket hozott a kivitt cukor az országba. Csak így voltunk ugyanis képesek a répatermelést üzni és kiterjeszteni, magát a cukoripart fenntartani s ezzel a termelő gazdáknak, a gazdasági és ipari munkásoknak munkát, jövedelmet és kenyeret

biztosítani. — Most azután Anglia követeli mégis a kiviteli prémiumok eltörlesztését!

A dolog furcsasága mellett is nagyon érthető. Angliának kell a cukor, azt nem nélkülözheti, hisz gyarmatainak nád-cukor-termelése korántsem fedezheti az ország szükségletét. De a cukornál még inkább kell a jövedelem. S a retorziós és differenciális vámokkal való fenyegetőzés csak üres szószátyárkodás, mert Anglia még az esetben is kénytelen lenne a cukorvámokat fölemelni, ha a prémiumokat mi eltörölnők, avagy legujabb követelését, a beviteli vámbot is leszállítanók.

Direkt új adókat kivetni, vagy a már meglévő adókat fölemelni — nincs az angol kormányak bátorsága; ezért fordult a politikához és a taktikához és ez okból kardoskodik most a kontinentális cukorprémiumok és a beviteli vámok eltörlése mellett, mert jól tudja azt is, hogy ezek teljesíthetetlen követelések lévén, mégis csak módjában lesz jövedelmeit az angol cukorbeviteli vámok emelésével jelentékenyen megszorítani. Neki pedig ez a fő, — és akciójának ez a tulajdonképpeni célja. Hogy így Angliában felette megrágnak a cukor, az a kormányak mellékes. De kérdés, vajjon ilyen könnyen fogadják-e azt az

angol fogyasztó közönség is, amely elvégre is a fölemelendő vámkat első sorban lesz kénytelen megfizetni? És vajjon nem lát-e majd át az angol nép a kormány szitáján, s nem veszi-e észre, hogy tulajdonképpen ő az áldozat? Mi ezt nagyon lehetségesnek tartjuk annyival is inkább, mert az angol nép praktikus, okosan gondolkodik s csakhamar belátja azt is, hogy a gyarmati nádcukor-termelés érdeke ebben a dologban csak nagyon kicsinyes szerepet játszik. Mert a gyarmati cukor az anyaország szükségletét nem fedezhetvén, azt más-honnet is kellene importálni. Főnforog azonban az a lehetőség is, hogy a verseny nyitgától megszabadult gyarmati nádcukor-ipar is igyekezni fog a kedvező helyzetet kihasználni s a cukor árát tetemesen emelni.

De mindezek csak hipotézisek. Lehet, hogy az angol nép nem fogja szankcionálni a kormány szándékait, de lehet az is, hogy megteszi ezt is és meg hozza az áldozatot, hogy a csufos burháboru befejezésére megadja az eszközöket. Ám nekünk a helyzettel számolnunk kell. A cukor ipar érdekei vannak fenyegetve. Azé az iparágé, amelynek existenciája szorosan hozzáfűződik a mezőgazdasághoz. Az angol retorziós vámemelés tehát nemcsak magát a cu-

Tárcza.

Rollynak.

A rövid farsangon, hogy együtt tánczolánk.
A jó gardedámok bdlongattak reánk,
Sokszor hallottuk, hogy arról beszéltetek:
«De összeillenek»

Én már bizó hittel néztem a jövőbe,
Azt hittem egybe van lelkünk álma szöve,
Az igaz s hasam beszélgettünk erről
Sem a szerelemről.

Egyszer a szenvedély urrá lett felettem,
Nagy névvel tánczolunk éppen mind a ketten
Bolondul kimondtam a mit szívem érez,
Szólva a szívéhez.

Beszéltem szílejan szenvedélylyel, lázban,
Persze, hogy a taktust egyre elhibáztam,
Gondolom, parányi lábát is tapostam,
De szégyenlem mostan...

Becsásson meg érte, majd vigyázok máskor,
Nem vallok szerelmet többet tánczoláskor,
Csak az a szerelemem, mire mással lejtett,
Mindent elfelejtett...

Tar Zoltán.

Hjuság.

Írta: Léon Xanrof.

Ha a kis Pont Lemoine lakói, akik olyan félnék tisztelettel néztek mindig Ledouze dr. komoly arcára, ha a fiatal felesége, aki tartózkodó figyelmességével vélte kiérdemelni férje szeretetét, ha mindazok, akik ismerik, meglátták volna Páris utcáin, amint szinte lelkendezve járt-kelt a járókelők sokasága között: bizonyára nem ismertek volna rá.

Mellét pöczkösen kidülesztette, bajuszát kaczkiasan kipödörte, a kalapját a bal szemére vágta, mindenkiire mosolygott. — Láttára bizony senki sem mondta volna, hogy nős, családos ember és hogy olyan komoly foglalkozást űz.

Ez az átalakulás azonban nem ment ám olyan egyszerűben. Titokban ott lappangott már akkor a szívében, amikor meghívót kapott, hogy menjen el a Párisban tartandó orvosi kongresszusra.

Mint a villámlás a borongós égen, olyan hirtelen támadt az az ideája, hogy párnapra visszavarázsolja egykori legényéletét, fölkeresi ifjúkori pajtásait, ellátogat abba a kedves emlékü Qéartier latinba és megnézi, milyen is az ő régi diákszobája.

Amint így tervezgetett, elgondolta, hogy milyen unalmas, egyhangú is az élet abban a csendes vidéki városkában és fájó szívvel gondolt arra, hogy mennyire hiányzik az élénk boulevard élet, hogy nincs többé része a bálók feszelen mulatozásában és hogy nem otthona többé a »Fiataláshoz« címzett szálló, ahol pedig annyi kedves érárt töl-

tött! Eszébe jutott a vastag korcsmáros, a derék, jó Poulart bácsi és a felesége, aki nagyon szép lehetett fiatal korában, mert még akkoriban is, amikor ő az első szemesterét járta, szemrevaló menyecske volt. No és aztán Mistanchette, aki olyan keservesen zokogott, amikor elutazott Párisból, Mistanchette, aki el akarta magát emészteni — ah, az édes, szép Mistanchette.

S mégis, a hirtelen fölbuzdulás után, gyorsan meg akarta másítani határozatát. De két nap múlva újból föltámadt benne a mult édes emléke és nem bírt többé magával. Szépen, enyelegve megmagyarázta a feleségének, hogy a hivatása szólítja a családí tűzhely melől és nyomban a következő címet írta rá egy nagy boritékra:

Poulart urnak,

a »Fiataláshoz« címzett szálló tulajdonosának

Páris.

Rue des Fossés Saint Jacques.

A boritékba pedig a következő, kuszál betűkkel írott bohókás kis levelet tette bele.

Kedves, jó Poulart ur!

Egy régi ismerős vendége fogja önt a napokban meglátogatni.

Egy hétre Párisba megyek és ez alatt az idő alatt az ön szállójában szeretnék lakni. Gondoskodjék róla, hogy az egykori szobáskam rendelkezésemre álljon, foglalja le számomra az étterem sarkában levő törzsasztalomt és tartson készenlét-

koripart, de a mezőgazdaságot is nagyon érzékeny oldalon érinti. Az angol kormány vámemelő tervei ellen minden lehetőt el kell követnünk. A retorziós vámokra tehát, ha az angol nem enged, hasonló retorziókkal kell felelnünk. És ha mi is magas vámot vetünk az angol behozatali cikkekre, a gyapjura, gyapotra, jutára és az olajmagvakra, no meg az iparcikkekre, melyek Angliából, illetve gyarmataiból egész özönnel áramlanak be hozzánk: hát erre az angol azonnal megjuhászodna, mert ezek a cikkek az angol gazdasági életnek Achilles sarkai. Az angol gazdasági és kereskedelmi élet fő ütőereit támadnók meg ezzel, ami sokkal fájóbb sebeket ütne Albionban, mint a fölemelt cukorvám mirajtunk.

Erre a lépésre egyébként nemcsak az angol cukorháboru, de fontos közgazdasági érdekeink is sarkalnak. Kereskedelmi mérlegünk — a közös vámterületet véve — Angliával és gyarmataival cirka 60 millió koronával passziv. Ezt a passzivitást pedig tisztán a fenti cikkek vámentes behozatala okozza. Ez is nagy kár, de ennél sokkal nagyobb és jelentékenyebb az, amit a vámentes angol behozatal agrikulturnak okoz, mert behozatalával tönkreteszi a hazai gyapjutermelet, a kenderés lentermelet s az olajnövények termelését s belekergeti ezzel a magyar mezőgazdaságot az egyoldalú czerealák termelésébe, aminek következménye az olesó buzaárak s ennek nyomán a gazdasztály rohamos elszegényedése: A cukoripar és a mezőgazdasági termelés érdekei egyaránt követelik, hogy Angliával szemben állást foglaljunk.

Nagy Dezső.

ben néhány üveg jégbe hűtött pezsgót. Berátságosan meg fogom csirógatni nasacsksáját és Fidéle nek megint adok majd czukrot, amit neki magának kell a czukortartóból kivennie.

Toto-ja

Mikor odaért a Rue des Fossés Saint Jacques sarkára, Ledouze szive hevesebben kezdett dobogni . . .

— Poulart apó és a felesége bizonyára az ajtóban várnak . . . Vajjon Fidéle rám fog-e ismerni? És ki tudja, talán Mistanc-hette is ott van és lesi a visszatérőt . . . — gondolta magában Ledouze, miközben befordult a homályos szűk kis utcába.

De nem, nem várja senki . . . A szálló bejárata olyan, mint a milyen régen volt, de senki sem áll az ajtóban, hogy elsőnek üdvözölje.

— Poulart apó bizonyára azt hitte, hogy bolondot üz belőle valaki. Nem csoda, hisz anuyit tréfálkoztak a jó öreggel! . . . Na várj csak, majd megtanítalak, hogy nem készültél a fogadtatásomra!

Kezében a bőrönddel berugja az étterem ajtaját és telitorokból kezdi dalolni azt a nótát, amelyet úgy éjfélitájban szoktak amott az asztal mellett dudolgatni . . . Ter-ringgettét, ha meglátnák őt most a felesége és a pont lemoine betegek!

De hirtelen a torkán akad a hangja . . . Egy vézna kis emberke jó eléje és meg-

Belföldi-dolgok.

— **Tisza Kálmán betegsége** lassanként föllepül. Barátai, kik ujabb látják, örömmel konstatálják, hogy ereje, frissesége mint tér vissza örvendetes módon.

— **Goldis püspök betegsége.** Aradról jelentik, hogy a Goldis püspök elmebajáról terjesztett hírek alaptalanok. A püspököt asztmatikus rohamok szokták gyötörni. Orvosai nyugalmat ajánlottak neki, azért utazott Rontóra.

— **Képviselőválasztás.** Mohay Sándor volt országyűlési képviselő államtitkárrá történt kinevezetése következtében mandátumáról lemondott. A gyulafehérvári központi választmány a mai napon tartott ülésében a képviselőválasztást márczius 1-re tűzte ki.

— **Szerencsétlenül járt léghajós.** Jankovics főhadnagy a bosnyák ezredből és Fábri Mór ricz tengerész hadnagy, Salvator főherceg léghajóján tegnap reggel Bécsből elindultak, hogy Pápára menjenek. Pápára el is érték, de leszállani nem bírtak. Innét a léghajó Pusztá-Gyimóthra vetődött, de itt sem bírtak leszállani és majdnem háromnegyed óráig izgett mozgott a léghajó, mignem a köteleket elfogták, de ekkor oly erővel zuhant le a kosár, hogy Fábri hadnagynak a jobb láb-szára kette törött. A sebesültet Mayer Lajos nagybérő saját lakásán ápoltatja P. Gyimóthon.

— **Az elcsapott Jókai.** Légrády Károly, a „Pesti Hirlap“ kiadója, egy kurtá levélben tudtára adta Jókainak, hogy többé nem relléktál munkásságára, mert a főszerkesztő sége alatt megjelenő „Magyar Nemzet“ a „Pesti Hirlap“ politikai álláspontját megta madta. Az „Ujságírók Egyesülete“ ma foglal kozván ez ügygel — Légrádi eljárását határozottan mérénytelennek mondotta ki; a költőt meg biztosította a közvélemény rokon szenvéről és szeretetéről. Légrádiék Jókainak a „Pesti Hirlap“ ban közlés alatt levő „Ami lengyelünk“ cz. regényét pár nappal ezelőtt beszűntették. Mikszáth Kálmán pedig egy tárczában kijelentette, hogy Jókai, el kellvén utaznia, nem folytathaja regényét miért is megírja ő a saját lengyelét. A „Magyar Nemzet“ ez ügyre vonatkozólag kije-

petten, kérdőleg tekint rá. Mögötte egy mosolygó pinczér kullog, míg amonnan a sön-tés mellől egy fites orru fiatal leányka méri végig szigorú tekintetével. Az asztal mellől a vendégek — csupa idegen, ismeretlen fiatal emberek — mind feléje fordultak, abba-hagyták a játékok, hogy jól szemügyre vegyék a nagy zajjal berontó jövevényt.

— Bocsánatot kérek, uram — szólt Ledouze, a ki fúlig elvörösödve, még mindig a kezében tartva bőröndjét, zavartan nézett körül. — Hát Poulart apó nincs itten?

— Poulart apó? — kérdezte a vendéglős csodálkozva. — Hiszen már négy éve, hogy meghalt és én vettem meg tőle ezt a házat. De bocsásson meg uram, nem ön az, akitől én levelet kaptam? Poulart urnak volt czimezve; de minthogy én vagyok az utódja: felbontottam. Ön az a Toto ur?

Ledouze még mindig elvörösödve, mint a rák, hebegve felelte:

— I-igen . . . é-én vagyok az . . . Így szólított engem mindig a jó Poulart apó!

— Oh, de azért uram megszállhat nálam is — tette hozzá a vendéglős üzleties előzékenységgel — József, vegye csak el az urtól a bőröndöt — szólt a pinczérhez fordulva.

— Igen, igen — helyeselte még mindig zavartan Ledouze. — Bár nem Poulart apó már itt a gazda, de a szálló nem igen válto-

lenti, hogy Jókai csupán a tárczarovatnak a munkása, tehát a lap politikai tartalmáért nem vonható felelősségre.

Miképp küzdünk a tüdővész ellen?

Debreczen, feb. 17.

(Folytatás.)

Köhögéskor tartsa szája elé zsebkendő-jét, aztán ugy hajtsa ezt össze, hogy a tiszta fele érje s zsebet, hogy ruházatát a nyál ne fertőzze.

Ha pedig az orvos azt mondja, hogy a beteg ürülései, vagy a sebeitől kifolyó geny nyedés fertőzők akkor ezekre kell különösen vigyázni és ezeket kell ugy eltakarítani mint a köpetet.

A gümőkóros beteg mindig tiszta legyen, száját öblitse gyakran, kezeit mossa naponta többször (hátha köpet, vagy más eféle tápadt rá), bajusza ne lőgjön a szája-bába.

Külöi ágyba aludják, és nyálával fertő-zött ágyneműjét, vagy ékező edényét más ne használja.

Ügyelnünk kell rá, hogy a beteg ezen óvintézkedéseket megtartsa, ha megtartja, szeretettel és elnézéssel legyünk iránta de ha gondatlan, vagy közömbös akkor távolítsuk el körünkből.

Legjobb, ha kórházba küldjük, Ujabb időben mindenféle építenek kisebb-nagyobb kórházakat (szanatoriumokat) ilyen tüdőbetegek részére. Német és Angolországban a merikában, de egyéb államokban is, ugyszólván napról-napra épülnek ilyenek. Niunk is épült már egy-kettő de ezek korántsem elég tágasak, hogy minden ilyen beteget befogadhassanak. Legnagyobb baj, hogy nincs elegendő pénzünk ilyen intézetek építésére. Az állam ugyan itt is megteszi a magáét, de a társadalom nehezen mozdul meg és alig-alig gyűlik össze valamicske pénz ezen jótékony

zott meg és azt hiszem, jól fogom magam itt érezni.

— Sőt, még jobban, mint ahogy remélt, uram — felelte büszkén a vendéglős. — Mert mindent nagyszerűen átalakítottam, a szobákat újból rendbe hoztam. Meglássa uram, hogy nem fog ráismerni a régi lakására.

— Ugy . . . ?

— Ha úgy tetszik . . .

Azzal fölmennek a lépcsőkon és fölérnek az emeletre, amelynek bizony nagyon is megváltozott a külső képe. A vendéglős a legkisebb dologra is fölhivja a figyelmét; hogy a falak most nem olyan piszkos barna színűek, hanem fehérre vannak meszelve, hogy a szobákban, a folyosón, mindenütt Áuer-világítás van és erősen laugsuiyozza, hogy milyen drágán vette a linoleumot, amely a padlót takarja.

Mikor elmennek az egykori legény-szoba előtt, Ledouze szinte féltéken kérdezi hogy nincs-e elfoglalva. A fogadós bigen-nel válaszol, mire azt kéri tőle, hogy legalább mutassa meg, hadd lássa, milyen a belseje?

— Mert tudja kérem, — nagyon sokáig iaktam ebben a szobában — mentegé-tőzik. Ledouze kíváncsiságáért.

— Oh, uram, ön csodálkozni fog — szól dicsekedve a vendéglős.

Kinyitja a szoba ajtaját és Ledouze oe-

czélna. Pedig tegek amel meglatu jál betegséget

A bete tása és asz tése és gyóp delem fő ser

Mindez el, ha a nag ségéből és

Egylete ban és vidé sek segítése ség kioktatá tése legyen.

Ilyen i hető, hogy e országban a tüdővészbe

nyereség l a legmagyar és midőn ha ugyis apadób

Addig i eredménye ködest. Mi ha az utak

Külföldi pélo népet e ros lehet.

Ezekiv

Ne ergedjük gombák egész tiltsuk meg a ban eblakain nak uszályos metét hazab

Ez intéz sankint meg ugyis tanitan építsünk, bef kal. A gyermek iskolával a d

löp rajta, de mából riadt v Hisz ez

Hol az a tarka menny amoret, tán zérrel a kezé va a virágos nap más más És hová tünt kolta a falat, sal lapdázott lyónak a nye a falba, amik lenni, de ő é be a szobába

Mindez A régi l

készült buto zatát.

— No, v zott minden douze-tól, ak arra magyar látotték fölött

— Bizor ben Ledouze méből majd nyek.

Majd is ahol már is minden, mert azt, ami bold

széle. Pedig ezen szanatóriumokban a betegek mellett, hogy gyógyulnak még azt is megtanulják, hogy miképp éjének, hogy a betegséget ne terjeszték.

A betegnek és környezetének kioktatása és a szanatóriumokban való eikülnitése és gyógyítása ezek lennének tehát a közdelem fő segédeszközei.

Mindezen dolgokat pedig úgy érhetjük el, ha a nagyközönséget felrúzzuk közömböségéből és munkára szervezzük.

Egyleteket kell tehát alakítani a fővárosban és vidéken, melyek célja a tüdővészesekek segítése és gyámolítása mellett, a közönség kioktatása és tüdővész kórházak építése legyen.

Ilyen intézkedések mellett, biztosra vehető, hogy a tüdővész csökkenni fog. Németországban évenként átlag 10.000 el csökken a tüdővészben elhaltak száma. Milyen nagy nyereség lenne ez nálunk, hogy a tüdővész a legmagyarabb vidékeken pusztul leginkább és midőn hazánk népességének szaporodása ugyanis apadóban van.

Addig is azonban, míg a tanításnak eredménye lesz, tiltunk el az utcákon a köpködést. Mi azonban csak úgy érhető el, ha az utak mentén köpcészet állítunk fel. Külföldi példák mutatják, hogy enélkül a népet a rossz szokástól elszoktatni nem lehet.

Ezekkívül még sok teendő vár reánk. Ne engedjük az utcák porát, melyben a gombák egész serege rejtőzhetik, felverni, tiltunk meg a szőnyegek porlását udvarunkban ablakaink előtt, a nők pedig ne hordjanak uszályos ruhákat, mivel az utcák szennét haza hordják.

Ez intézkedéseink közben azután lassankint meg kell szivelnünk amit már régóta ugyanis tanítanak az orvosok. Tégas utcákat építsünk, befásított terekkel és jó lakásokkal. A gyermekeket ne csigázzuk agyon az iskolával a dolgos embernek műhelye szellős

lép rajta, de hirtelen visszahőköl, mintha álomból riadt volna föl.

Hisz ez nem az ő szobája!

Hol az ágya, a régi, nagy dióágya, a tarka mennyezettel, amelyen annyi kedves amoret, tánczó kis angyal lejtett virágfüzérrel a kezében egymás körül... És hol va a virágos tapeta, amelyre barátai minden nap más más bolondos jelszótak irtak föl? És hová tűnt a tojás föltja, amely bemocskolta a falat, a mikor duhajkodásában tojással lapdázott? És merre van a revolvergolyónak a nyoma, amely golyó akkor furódott a falba, amikor Mistanchette öngyilkos akart lenni, de ő épp az utolsó pillanában lépett be a szobába és kiütötte kezéből a fegyvert!

Mindez eltűnt, nyomtalanul eltűnt!

A régi butorok helyett új angol stílusban készült butorok képezték a szoba butorzatát.

— No, ugy-e, hogy mennyire megváltozott minden? — kérdezte a vendéglős Ledouze-tól, akinek fájdalmas meghökkenését arra magyarázta, hogy talán csodálkozik a látottak fölött.

— Bizony, megváltozott — hagyta helyben Ledouze erőltetett nevetéssel és szeméből majd hogy ki nem csordultak a könnyek.

Majd ismét lementek az étterembe, ahol már ismerősebbnek tűnik föl előtte minden, mert itt nem semmisítették mindazt, ami boldog ifjúságára emlékeztetett.

legyen. Ételeinket tiszta szakácsnő, tisztán készítse el.

Nem csak a rossz, izü vagy a hamisított étel árthat az egészségnek, de az is, amit a por belep és amelyen az apró gombák megtelepedtek. Az ember kétségbe esik ha látja, hogy milyen nehezen tanulják meg ezt asszonyaink.

Nem kétkem, hogy minden dolgok megértésében és megtanulásában csak lassan fogunk előre haladni. De nem szabad elfelednünk, hogy mindig így volt. Az újat, ha jó is, nehezen fogadja el a nép, míg a régi rosszhoz, ragaszkodik. Pár évtized előtt még erőszakkal kellett a népet gyermekeinek beoltására kényszeríteni ma már maguk hozták gyermekeiket és nem maradhatna meg az az anya köztük, aki azt elmulasztaná.

És ime azelőtt falvak pusztultak el himlőben és minden tizedik ember ragyaverte volt, — a ma már az orvos is csak elvétve lát súlyos himlőt.

A jövő évtizedek főörökvése az lesz, hogy kiirtsuk ezen ránk nézve kártékony gombákat és megszüntessük a fertőző hajókat. Szervezkednünk kell tehát nekünk is a nagy munkárai!

Rége óta a pusztító vadállatok és a betörő idegen népek ellen küzdöttünk, magunk és hozzánk tartozók érdekében, most, hogy a tudomány felfedezte ezen veszedelmes gombákat, régi és alattomos ellenségeinket ezek ellen kell harcolnunk.

A harc még alig alig kezdődött meg, még csak az orvosok és egy pár kiválasztott ember harcol, a siker már is nagy, szinte kápráztató. Itt az idő, hogy mindnyájan sora kozzuk és én nem kétkem, hogy győzedelmeskedni is fogunk.

A nagyvilágból.

A montenegrói trónörökös házasság. A napokban az a hír kelt szárnyra, hogy Mirko montenegrói herceg legközelebb jegyet vált

Amott a sarokban áll az az asztal mely mellett barátával esténként elmulozott, tréfálkozott és ahol Mistanchettel annyit czivódott. Szóval az ő asztala volt ott és mégis amikor le akart melé telepedni, a pinceszér elébe állott, mondván:

— Bocsanatot kérek, uram, ez Jules ur asztala. Tessék talán itt helyet foglalni — és udvarias előzékenységgel hajolt meg előtte, mint ahogyan a jó vendégek előtt szokás.

— Ugy, ugy — szóló Ledouze resignáltan. — No hát akkor leülök egy másik asztal mellé.

Azzal egy félreeső helyen levő asztal mellé telepedett le és hozzálátott az evéshez. De nem izlett neki az étel. Szomorú, bus és zés fogta el a szívét, hogy immár föl sem idézheti többé a multak emlékeit, mert ime azok eltűntek, elenyésztek örökre.

Majd ismét fölocsudik bánatos merengéséből és a kis városkában fekvő házikó jára gondolt, ahol szép, fiatal felesége annyi szeretettel édesíti meg családi tűzhelyét. — Levélpapírost kért a pinczértől és egy hosszú levelet, egy gyöngéd, szerelmetes és őszinte levelet irt a feleségének, amelynek az olvasására a nagy boldogságtól bizonyára örömkönnyek rezegnek majd a szemében. Ő is érezni fogja, mint ahogyan a férje érzi hogy egy új, csöndes, igaz boldogságnak piradt föl a rózsás hajnala.

Konstantinovics szerb ezredes leánvával. Ezzel a hírrel szemben a cettinjei udvar kijelenti, hogy az egész hír alaptalan, már csak azért is, mert Konstantinovics ezredes nyílt ellenségeskedésben van Sándor királlyal, s Montenegroban nem is gondolnak arra, hogy a Szerbiával fennálló jó viszonyt egy ilyen házasság által megbolygassák.

Bevándolt spiritiszta próféta. Zágrábból írják, hogy a klerikális ifjúság kérvényt intézett dr. Pofilovics püspökhöz, hogy Hinkovicsot, a spirituzmus előbajnokát, közösítse ki az egyházból. Amennyiben kivánságukat nem teljesítette, Korenics, a Katolikus List klerikális ujság szerkesztője, az ügyességhez beadványt intézett, melyben Hinkovics doktort az istenség sértegetésével és a katolikus egyház bántalmazásával vádozza. A pör iránt óriási az érdeklődés.

A milliomos tolvaj. New Yorkból jelentik, hogy ott meghalt Worth Ádám, illetve Raymond Horry. Ő volt az, aki huszonöt év előtt egy nagy angol képtárból ellopta Gainsborough hercegnő képét. A nyolczszázézer koronát érő képet saját ebédlőjének kárpitjai mögé rejtette el. Mikor aztán rájöttek a tolvajlásra, de büntetlenséggel biztosították önként visszaadta a képet. Worth volt a betörők és tolvajok királya. Miután Afrikában, Londonban és Párisban több milliót összelepott — és természetesen ült is értök eleget — Londonban telepedett le, s mint föld birtokos és többszörös háztulajdonos vígan élte világát. Lovakat, kocsit, inast tartott. Most a jómódban érte uól a halál. Őt millió font sterlinget hagyott hátra, ezt a tekinélyes vagyont egyetlen leánya öröklé, akit zárdában neveltetett.

Egyről-másról.

Az ellenzéki lapok már ujolag menesztik Hegedüs Sándort, a kereskedelemügyi minisztert. Hogy már tarthatatlan a helyzete hogy már ki is szemelték az uódját, hogy már csak napok kérdése az egész, hogy sár

Ebből az alkalomból kifolyólag Madarász József apó érdekes történeteké elevenített föl a képviselő ház tolvajlásán a negyvennyolczas időkben. Tudvalevő, hogy Kossuth Lajos és Szemere Bertalan még közös miniszteriségük idejében sem éltek a legjobb barátságban egymással, ugy, hogy ennek révén nem egyszer kelt szárnyra a hír, hogy Szemere megválna tárczájától. A sok szallogó hirt elvégre is meguntta Szemere és egy napon nyíltan megkérdezte nagy ellenfelét:

— Ugyan mondd meg őszintén, van-e valami alapja ennek a hírnak, hogy esetleg magam adhasam be lemondásomat.

Kossuth Lajos elmosolyodott a kérdésre és nevetve felelte:

Már csak azért sem engedhetem meg hogy lemondj, nehogy valamiképen igaz legyen a titkos hírterjesztőnek.

Valószínű, hogy így áll a dolog Hegedüs Sándor örökös távozásával is és újra beteljesül a közmondás igazsága, hogy akinek holt hírét költik, az sokáig él. A körülmények legalább most is erre vallanak és a szallogó hír értékéből nagyon sokat levon az, hogy ellenzéki oldalról hozzák minduntalan köztudomásra.

Jókai Mór, a nemzet ősz költője gyöngéledik. Ez az idei áprilisi tél az ő vas egészségét is megrendítette. Szerencsére legkevésbé sem komoly a dolog, úgy hogy az öreg ur voltaképpen csak amiatt zsorlóldik, mert az orvosai eltították a munkától.

— Lám mondotta, így lesz az emberből öreg napjaira munkanélküli. A hét folyamán Blaha Lujza asszony is fölkereste a beteg költőt és szórakoztatására elénekelt néhány magyar nótát. Az ősz költő elgondolkozva nézett a művésznőnek

már tal tal őszbe vegyülő fürteire és szelid gunynyal mondott:

— Ime, egy csalogány, aki fehér lesz.

A nemzet csalogánya nevetve vágott vissza reá:

— Mégis csak jobb, miötha parókat kérne kölcsön a nemzet költőjétől.

És nyomban dudolni kezdte a bolondos operet áriát:

— Ah, ifjúságunk rég letűnt már...

Hanem azért az orvosok is erősen remélik, hogy Jókai egészsége pár nap ajatt helyreáll.

Színház.

Tegnap két előadás volt a színházban. Délután »A kis herceg« című bájos operett került színre telt ház előtt. A czimszerepet Komlóssy Emma játszotta brilliánsul, sok tapsot aratva a közönségtől. Mellette Bárdos Irmát illeti dicséret, ki szintén igen jól játszott. Nagy Gyula és Székely szintén kivették részüket a sikerből.

Este a Schiller »Ármány és szerelem« című szomorujátéka került színre szép szmu közönség jelenlétében. A darab méltó elismerés mellett került színre. Fái Flóra, Breznay Anna, Szabó Irma, Bartha, Sarkady és Odry remek játékokkal emelték az est sikerét, mely minden tekintetben sikerült.

Törvényszék.

Szenzációs tárgyalás.

A meggyilkolt férj.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, febr. 16

Borzalmas családi tragédiának lett áldozata Schiessel Mátyás pomázi gazda. Egy cselédleányt, a ki nála szolgálatban állott, vett feleségül a módos és már nem is fiatal ember, a mikor az első felesége meghalt.

A csinos leányzó csak a vagyonáért ment a nálánál jóval idősebb emberhez, de már azért sem éltek boldogan, mert Schiesselnek három gyereke volt az első házasságból s ezek miatt örökös volt közöttük a perpatvar.

A falu népe még arról is tudott, hogy az asszony kikapós. Ugy beszéltek, hogy egyik szolgálégyókkal, Engler Ignéczcal folytatott viszonyt.

A múlt év novemberében az öreg Schiessel Mátyás eltűnt. Keresték s végre megtalálták — a holttestét egy kutban. Az orvosi vizsgálat megállapította, hogy gyilkosság esete forog fenn, mert a boldogtalan embert előbb megfojtották s csak azután vetették a kutba. Nem sokáig kellett keresni a gyilkosokat, a gyanu rögtön Schiesselnére és a szeretőjére, Englerre esett, a kiket le tartóztatták.

Eleinte tagadtak, de aztán megtörttek a bizonyítékok sulya alatt és beismerték borzasztó bűnüket.

Az elvetemült szerelmesek éj idején — ugyanabban a szobában hol Schiesselnek öt gyermeke aludt — gyilkolták meg a boldogtalan férjet. Aludt az öreg ember is, a mikor rátámadtak. Az asszony lefogta a lábait, Engler pedig addig fojtogatta, s míg élet volt benne. Mikor már meghalt Schiessel, a gyilkosok nem is sejtve azt, hogy a gyer-

mekek tudnak a gaz tettről, lementek a pinczébe és ott egy sirt ástak a holttestnek. Utóbb azonban mást gondoltak és nem a pinczének ebbe a gödrébe rejtették el a holttestet, hanem a kutba dobták.

A pestvidéki törvényszék a párját ritkító ügyben befejezvé a vizsgálatot, már kitűzte a főtárgyalást. Esküdtek fognak ítéletet mondani a gyilkosok felett. A főtárgyalást márczius 3-án tartják meg az alkotmány-utcai törvényszékben.

NAPI HIREK.

— **Kinevezések.** A m. kir. igazságügy-miniszter Deák Ferencz debreczeni törvényszéki aljegyzőt a törvényszékhez jegyzővé; dr. Visky Sándor törvényszéki joggyakornokot pedig szintén a debreczeni törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Szabadság a könyvelőnöt erővel megcsokolni?** E kérdésben érdekes határozatot hozott a berlini iparhatóság. A panaszos egy mérnök volt, aki keresetét indította a panaszlott cég ellen, a felmondási időre járó fizetésének kiszolgáltatása iránt, minthogy őt a cég felmondás nélkül elbocsátotta azért, mert a cég könyvelőnöt egy alkalommal erővel megölelte és megakarta csokolni. Az iparhatóság panaszost keresetével elutasította, azt mondván: A társalkalmazottal szemben elkövetett becsületsértés ok az azonnali elbocsátásra, már pedig panaszos eljárásban a könyvelőnőve szemben kétségtelenül durva becsületsértés rejlik.

— **Debreczei református szövétség.** E czim alatt leendő megalakulás czéljából tegnap délután népes értekezlet tartatott főiskolánk kisebbik gyűléstermében Kiss Áron püspök és gróf Degenfeld József egyh. ker. főgondnok urak elnöklése alatt, melyben református lelkesülők karunknak még három tagja néhány főiskolai tanár s városunk társadalmának több előkelősége vettek részt. A szövétség eszméje az értekezlet minden tagjánál élénk érdeklődésre talált, mert talán nem volt a jelenlevők között egy lélek sem, ki ne érezte volna, hogy tenni kell debreczeni ev. ref. egyházközségünkben valamit a hitélet föllendítésére, az emberbaráti szeretet műveinek gyakorlására, de a kezdeményezőnek az a czélja, hogy az alakítandó egyesület a munkát a hivatalos egyház képviselőjével vállvetve végezze, aligha hajtórést nem szenved, mert a jelenlevő hivatalos egyházi személyek azon óhajlásába, hogy az alakítandó czélzott társadalmi jellegű, kör alapszabályainak megvitatására, végleges meg alapítására az egyház község részéről, hivatalból küldessenek ki személyek, a szövétség eszméjének igaz barátai nem mehetek be. Így az alakítandó egyesület tisztán társadalmi jellegű intézmény fog lenni. Midőn mi részünkről szívünk minden melegevel üdvözöljük a kezdeményező lépését, mely ha később is, de végképen még nem később el; s midőn felhívjuk arra olvasó közönségünk szives érdeklődését; hírlapiról kötelességünk nek tartjuk, hogy a nagyfontosságú ügy egy másután következő fázisairól értesítsük a punk olvasóit, s esetleg hogy hosszabb cikkben, vagy cikkekben is foglalkozzunk e kérdéssel.

— **Mi a dadogás és hogyan lehet rajta segíteni?** Roboz József igazgató, aki hazánk-

ban annak idején a kormány megbízásából szervezte a dadogók és hebegők oktatását, és a ki most Temesvárott működik, ilyen czimű füzetében érdekes példák idézésével és röviden, megmagyarázza azt, hogy mi a dadogás, hogy hogyan kell és lehet a dadogók beszédhibáját orvosolni és főképen hogyan lehet a gyermekeket úgy nevelni, hogy ne váljanak dadogókká? Szülőknök, nevelőknek és tanároknak oktatásukra, beszédhibákban szenvedőknek pedig vigasztalásukra ez a hasznos kis könyv, mely most újabb lenyomatban 60 fillérért kapható Temesvárott a »Corvinac« könyvkereskedésben és általa az összes hazai könyvkereskedésekben.

— **Kitüntetett gazdasági cselédek.** A városi rosháza négytermében szép ünnepség folyt le tegnap délelőtt Puky Gyula főispán, Simonffi Imre polgármester, a városi tanács, a gazdasági egyesület tagjainak és nagy érdeklődő közönségnek jelenlétében nyújtották át Busi József és Pacze István gazdasági cselédeknek Darányi Ignác földművelésügyi miniszternek dicséret oklevelét és 100—100 korona jutalomdíjat abból az alkalmából, hogy Busi 41 éve, Pacze pedig 40 éve szolgál mint gazdasági cseléd tisztességgel, hűséggel és becsülettel. A két őszbe csavarodott, tisztes képű munkás ember ünnepi ruhában jelent meg az örökké emlékeztető ünnepélyen mely az ő becsületes munkásságának felemelő elismerése volt. A két derék munkás embert Puky Gyula főispán üdvözölte szép beszédben. Aztán átadta nekik a földművelésügyi miniszter saját kézírásával ellátott, aranykeretű díszoklevelét, mely a két öreg cseléd szobájának legszébb ékessége lesz. Közükbe adta a 100 korona jutalomdíjat is. A szép beszéd, mely hatással volt a két egyszerű emberre, a kik a meghatottságtól remegő hangon köszönték meg az elismerésnek magas helyről jött nyilvánítását, amely az életük utolsó szakát bearanyozta. A szép ünnepély a derék munkások életével ért véget.

— **Kinevezés.** A debreczeni kir. Itélőtábla elnöke Vártes Sámuel m. szigeti lakos végzettségű joghallgatót a debreczeni kir. Itélőtábla kerületébe díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

— **Közlöny.** A havonként kétszer megjelenő, protestáns teológiák ifjúságának hivatalos lapja immár a 12-ik számát küldte szét. Mint a többi számok, úgy e legújabb is erős kifejezője hű tükör a teológiai ifjúság erős protestáns érzületének. Cikkei apróbb közleményei magas színvonalon állanak dicsérik a felelős szerkesztő Nánássy Lajos rátermettségét. Élvezetes dal is van e számban. Nagy megérdemelné a megzenésítést. A Közlöny érdekes a pártolásra s melegen ajánljuk az érdeklődők figyelmébe. A kitűnően szerkesztett lap ára egy félévre 3 korona.

— **Dráma a tanyán.** A Derecske mellett levő Morgó tanyán véres szerelmi drámát rögtönzött egy elkeseredett fiatal legény. A tanya dohány kertészének Szaffián Lajosnak Róza nevű leányába szerelmes volt Csizmadia Gábor s darab idő óta udvarolt neki. A napokban Szaffiának felmondta és el kellett hagynia a tanyát. Mikor megkezdtek a harcok, a legény elment a tanyára, hogy elbucsuazzék a leánytól. Az a gondolat, hogy

szerelmesét szívet és re...
lött a leány...
Azután meg...
rülést ejte...
csendőrség...
sebesült le...
czeni közk...

— A s...
adta az ár...
gánynök s...
nek. A Ro...
tott be hoz...
Mari rá lett...
bea a mási...
összes vis...
letartóztat...

— Fat...
tak az apa...
gányok. Az...
a falopáson...
bűnügyi os...

— Val...
munkanélk...
medett teg...
beállított...
vetelt. A n...
Szóke dur...
pán otthag...
alispánhoz...
A hajduk...
vaderejük...
pád odak...
zsarolót és...
dőség a r...

— Zs...
metést har...
rekes zse...
tegyen sze...
egy asszon...
három ko...
vatte a m...
rögzött zs...
dadogatja...
világon 1...

— F...
nyi utca...
ismeretlen...
értékes t...
őrség me...
leu garáz...

— V...
terő Kor...
s egy fér...
veszett e...
ütötték...
község a...
térletbe.

— I...
hogy ott...
dógyilkos...
el a vár...
áldozat...
keresked...
üzlete. I...
tében vé...
fők ki v...
letlen ál...
csapásol...
szállított...
őrség m...

szerelemét nem látja többé, elkeserítette szívét és revolvert rántva elő, négyszer rálőtt a leányra, kit súlyosan megsebesített. Azután megára lőtt, de csak könnyebb sérülést ejtett rajta a golyó. Csizmadiát a csendőrség azonnal letartóztatta. A súlyosan sebesült leányt pedig beszállították a debreczeni kórházba.

— A szerencse-mondók. Érzékenyen megadta az árát Zagyva Mari cselédleány a cigányok szerencse-nondásában való hívesnek. A Rostás familia három sarjadéka állított be hozzá, hogy vetessen kártyát. Zagyva Mari rá lőtt az ajánlatra s kártyavetés közben a másik két cigány nő ellopta a cseléd összes viselőruháit. A szerencsemondókat letartóztatta a rendőrség.

— Fatolvajok. Két szekérre való fát loptak az apafái erdőből a Rostás nevezetű cigányok. Az erdőőr azonban rajtacsípte őket a falopáson s minydnájukat bekísértette a bünyügyi osztályhoz.

— Vakmerő csavargó. Szőke István nevű munkanélküli lakatos vakmerő tetteire vete-medett tegnap. A marczona kinézésű alak beállított a főispán előszobájába s pénzt követelt. A nagy zajra a főispán is kijött kitől Szőke durva hangon követel pénzt. A főispán otthagya a faképnél s akkor Rásó Gyula alispánhoz ment, hol szintén pénzt követelt. A hajduk hasztalan igyekeztek eltávolítani a vadsejű embert. Szerencsére Szentkúti Árpád odakerült, aki azután jó felkélpelte a zsarolót és kiverte a megyeházból. A rendőrség a részeg Szőket letartóztatta.

— Zsebtolvaj a temetésen. A tegnapi temetést használta fel Sárkány Sándor ismeretes zsebtolvaj, hogy egy kis pénzmagra tegyen szert. Ez sikerült is neki, mert egy asszonyság zsebéből hamarosan kicsent három koronát. Egy rendőr azonban észrevette a manipulációt s letartóztatta a megrogzott zsebtolvajt, ki most a börtönben azt dologatja: »Minék is van rendőr e nagy világon!«

— Feltört pincze. Borsovay József Széchenyi utca 1. szám alatt levő pinczejét eddig ismeretlen tettesek feltörték és onnan több értékes tárgyat és sok bort elvittek. A rendőrség megindította a nyomozást az ismeretlen garázdálkodók ellen.

— Veszett eb. A Berettyó Újfaluhoz tartozó Korhány tanyán egy veszett eb kóborolt s egy férfit és egy gyermeket megmárt. A veszett ebet hosszas hajszolás után agyonütötték, a megmártakat pedig felszállította a község a Budapesten levő Hőgyes féle intézetbe.

— Meggyilkolt kereskedő. Pécsről írják, hogy ott óriási izgatottságot keltett egy rablógyilkosság, amelyet tegnap este követtek el a város egyik legélénkebb helyén. — Az áldozat Nürnbergi Hermann 70 éves liszt kereskedő, akinek a Gyár utca sarkán van üzlete. Tegnap este negyedhét órakor üzletében véreben fetrengve találták. Az asztal fölött ki volt huzva és kirabolva. Az eszméletlen állapotban fekvő áldozatot, akin fejsze csapások nyoma volt látható, a kórházba szállították, ahol a halállal vívódik. A rendőrség még tegnap este kihallgatta és azt

mondta, hogy csak arra emlékszik, hogy hirtelenül rosszul lett. A tettes kézrekerítésére minden lehetőt elkövettek.

A trieszti vérfürdő.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, feb. 16.

A tegnapi napnak legválságosabb része délután három órától zajlott le. A sztrájkolók, a kik egész nap falként állottak a katonai kordonnal szemben, délután három órakor támadni kezdték a katonaságot. Előnyomulásuk az összes vonalokon majdnem egyszerre történt. Több utcában válságos utcai harc folyt s most még nem lehet tudni, hogy ennek a harcnak hány áldozata van. A rendőrségen öt halottról beszélnek.

Nagyon veszedelmes összefűzés volt egynegyed négy órakor a halottas kamrában, a hol a tegnap agyonlőtt munkások fekszenek. Egy tömeg be akart ide hatolni, de a halottas kamra elé rendelt katonaság panganéttal visszaverte a támadókat. A támadás és visszaverés többször ismétlődött.

A Via Nuova-ban a tüntetők egyszerre fölismerték azt a tisztet, a ki tegnap a Piazza Grande-n a tömegre rálövetett. A tiszt egy kisebb csapat élén masírozott. A csapatot alig egykét másodperc alatt vadul üvöltő tömeg vette körül, s különösen asszonyok és leányok rávetették magukat a tisztre, s ezt kiáltották:

— Megbeszüljük magunkat azért a leányért, a kit tegnap karddal megsebesítettél!

A tiszt, belátván veszedelmes helyzetét, kirántotta revolverét s rálőtt a tömegre. Egy leány veszedelmes sebet kapott a jobb lábán. A tüntetők dühe ezzel még jobban fokozódott s a zendülők rávetették magukat egy kőgúlara, mások fölitépték az utca kövezetét, s válságos közáporral bombázták a kis katonai csapatot. A katonák nagy veszedelemben voltak, többen közülük meg is sebesültek, s ugyanaz a tiszt, a ki a tegnapi véres eseményeket előidézte, most ismét tüzet vezényelt. A tömeg a lövés után minden irányban elmenekült, nagyszámu sebesültjét az utcán hagyva.

Még egy másik szűk utcában is véres utcai harc volt. Egy csapat katona ezen az utcán vonult végig a mikor egyszerre kinyitott az összes ablakok s közápor zúdult a katonák fejére. A házak tetejéről is követ és cseréppel hajigálták őket. A csapat parancsnoka tüzet vezényelt s a katonák az ablakokba és háztetőkre löttek. Egy asszony és gyermek halálos sebet kapott.

E közben öt óra lett, s a helyzet egyre válságosabbra fordult. A tüntetők délután öt órától fogva szakadatlanul zavarogtak. A tüntetők dühe most kiváltképpen a légszeszvilágítás ellen fordult, mert jellehet az összes gázmunkások sztrájkolnak, a főbb utcák és terek még mindig légszeszszel voltak világítva. Egy nagy tömeg a Piazza della Legna-n keresztül a San Antoniotemplomhoz vonult s itt ledöntötte az összes gázkandelábereket. A katonaság mindenünnen erre a tere vonult,

hogy a zendülőket elkergesse, de a munkások közáporral fogadták, s mire aztán a vezénylő tiszt tüzet parancsolt. A munkások közül többen halva rogytak össze s igen sokan megsebesültek, köztük egy asszony is s ki a gyereket tartott kezében, s a ki a templomhoz támaszkodva nézte a zendülést. Erre a tömeg futásnak eredt.

Ekkor egyszerre mentőszózatként terjedt el az a hír, hogy a választott bíróság a mely dél óta együtt volt, befejezte tanácskozását. A podeszta, a ki a tanácskozáson elnökölt, a városháza erkélyére lépett s fölolvasta a választott bíróság határozatát, a melylyel a sztrájkolók valamennyi követelésének teljes jogosultságát elismerték. A podeszta ezt a határozatot papirosról olvastat le, azután összehajtotta a papirost s ezt mondta:

— Most mindennek vége van!

Csak az volt a sajnálatos, hogy a Piazza Grande ekkor egészen üres volt, mert a katonaság a hozzávivő összes utcákat elzárta. A határozat híre mégis gyorsan elterjedt s közvetlenül ezután csillapodni kezdett a mozgalom s a békés kedv még jobban fokozódott, a mikor a katonaság egyrészt visszaküldték a kaszárnyákba. Egy nagy sztrájkoló tömeg a választott bíróság döntésének kihirdetése után fehér zászlóval s a munkás marseillaise éneklésével végigvonult a főbb utcákon.

Mulatság.

Farsangi Naptár.

Február 22-én, Falk Ármin és Társa kefégyár munkás személyzete Zártkörű Táncmulatsága. Korona.

☉ A filléregylet theaeestélye. Az ágostai evangélikus egyház előjárósága fényesen sikerült theaeestélyt rendezett szombaton este a Bikaszálló disztermében. A kellemetlen idő daczára zsufolással megtelt a nagy terem érdeklődő közönséggel. A vacsora, a theaeázás fél tizenkét óráig tartott, mely után a Magyar Testvérek zenéje mellett táncváltó kezdődött. A szokásos kivilágos kiviradtig tartott aztán a pompás mulatság, melyen a kik jelen voltak, csak édes emlékekkel távoztak el.

A kuruzslás áldozata.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, feb. 16.

Megrendítő eset tartja izgalomban Topolya község lakosait, hol — mint tudósítónk írja — egy cigányasszony kuruzslásának két fiatal élet esett áldozatul. Husnyák Pál topolyai legény már régóta udvarolgatott Kucsera Katiczának. A viszony bensővé vált a legény és a leány között s a leány ennél fogva szeretett volna főkötő alá jutni; szeretője azonban, a ki megígérte, hogy nőül veszi, az ezküvőt, illetve a kézfogót, csak huzta halasztotta. Kucsera Katicza attól való félelmében, hogy szeretőjét elveszít, Ravacsay Mari cigányasszonyhoz fordult tanácsért.

A cigányasszony megígérte, hogy segít a dolgon s kotyvaszt olyan szert, hogy ha

azt a legénynek beadja, hamarosan meg lesz az esküvő. A szegény leány megörült a czigányasszony ajánlatának s adott is rögtön három forint előleget és egy selyemkendőt.

Ravacsay Mari elkészítette az orvossgot s a szerelmes leány tegnap este, a mi kor Husznyák távol volt látogatába, az orvossgot a bor közé vegyítette s megkínálta vele a legényt, a ki néhány pohárral megis ivott a borból s azután hazament. Másnap reggel Husznyák Pált, a ki az istállóban aludt, az ágyban halva találták. A halottat kémlő orvos mérgezés tüneteit észlelven jelentést tett a hatóságnak. Kucsra Katara, a mint megtudta, hogy mi történt a szeretőjével, anyjának elmondta, hogy mit adott neki Ravacsay Mari s azután attól való féle mében, hogy a börtörbe kerül, meg a legény után való bánatában fölment a padlásra s ott felakasztotta magát.

A leány anyja a bor maradékot s az orvossg egy részét, a mi még nem volt el keverve, átadta az orvosnak, a ki annak megvizsgálása iránt intézkedett. A csendőrség a mérgekeverő czigányasszonyt a vizsgálobíró megérkezéséig őrizet alá vettek. A két fiatal halott iránt általános a részvét.

Különfélék.

+ A fa tartóssága. A nedvességtől jól megóvott ácsolt fagerendák tudvalevőleg év századokon keresztül is jó karban maradnak, amint erre a régi műemlékekben szám talan példát találunk. A londoni Westminster Hallnak menyezete skót erdei fenyőből készült és bár 450 évnél is hosszabb idő óta áll fönn, ma is teljesen jókarban van. Még bámulatosabb a római Szent-Pál bazilika gerendázatának tartóssága, amely már ezeresztendősi multtal dicsekedik. Egészen mások a tapasztalatok, ha a fát a levegőtől elzárt nedves helyen tartjuk. Ilyenkor már néhány év alatt tönkremegy. Apró fakoczkákat alig egy hüvelyknyire ástak a föld alá, mégis a faanyagok közül csak a veresfenyő és az erdei-fenyő állott hosszabb ideig (tiz évig) a korhadásnak ellent. A többi a következő időtartam alatt ment tönkre: a nyárfa és a nyír három, és fűs és vadgesztenye négy, a jávor és a bükk öt, a kőris és a szilva hét, végül a tölgy nyolcz esztendő alatt.

+ Egy volt képviselő, mint barlanglakó. A francia képviselői kamara idősebb tagjai még emlékeznek egy öreg savoyai képviselőre, Jules Carretre, egy hatalmas testalkatú fidélis urra, akinek szakállja épp oly dus volt, mint aminő kopasz a feje. — A karzatokról nézve, a feje egyike volt a legszebbeknek. Tar fejére sohasem tett aspkát, mert meg akarta őrizni méltóságát, lévén ő az egyik radikális csoportnak elnöke. Ezzel szemben azonban fölöttébb érzékeny volt a légvonattal szemben s valóságos harcztot folytatott ellene. Nem mulhatott el nap, hogy a kveszturából ne kért volna valami újat. Hol egy függőnyt, hol egy pokróczot az ajtókra és ablakokra, egyszóval állandóan azzal ölte idejét, hogy kutassa: merről fu a szél? És most? Most kiderült, hogy Jules Carret vizs

s zavcnulva él a savoyai hegyekben és egy 1200 méternyi magasan fekvő barlangban lakik. Vajjon hogy védekezik ott a légvonat ellen?

A kíváncsi kínai.

feb. 17.

Mr. Wuttngfu, aki az Egyesült-Államokban a mennyei birodalmat képviseli, nemrég díesdítő ódát zengett az amerikai misszetről és missziszetről, azonban — úgy látszik — mégsem tanulmányozta kellő tüzetességgel a művelt társalgónak a hölgyekkel való érintkezésről szóló fejezetét. A tineses diplomata a minapában a kanzasi kereskedelmi egyesületnek volt a vendége, s mr. Clendening, az egyesület titkára, bemutatta neki a feleségét. Mr. Wu alaposan végigmustrálta a gyönyörű missz azután a titkárhoz fordulva ezt kérdezte:

— Megérdemli ön, hogy ilyen szép felesége legyen?

Clendening megnyugtatta, hogy ő nagysága teljesen meg van elégedve az urával. Mr. Wu azonban tovább kérdezősködött.

— Otthon volt e az elmúlt éjszaka?

A jelen voltak valamenyen harsogó kaczagásba törtek ki mert az előző estén bankett volt a klubban, amely reggel 5 óráig tartott. A mikor az asszony a kínai követ kérdésére nemmel felelt, a tudnivágyó diplomata ismét másra volt kíváncsi:

— Vajjon minden éjjel oly sokáig ki marad?

— Oh nem, — hangzott a felelet.

— Hát meddig szokott kimaradni? — folytatta az inkvizíciót mr. Wu.

Erre már nem kapott feleletet, mert Clendening, aki az életmódjára vonatkozó emevallatást kezdte kényelmetlennek találni és attól félt hogy a kérdések esetleg még veszedelmesebb fordulatot is vehetnek, sietett kifejezni sajnálatát a követnek, hogy drága idejét az ő felesége oly sokáig igénybe vette, s aztán az asszonynyal sürgősen vissza vonult.

CSARNOK.

Küzdelmes élet.

— Regény. —

Írta: V. Zoltán.

V.

Ekladva.

(Folytatás.)

Darab kenyeret nyomott a kezembe, melyet boldog gyönyörrel kezdtem falatozni.

Nem csoda, hiszen dél óta egy harapást sem ettem.

A koldusnő ez idő alatt sok mindenbe bele oktatótt, a mit egy valóban művelt koldusnak tudnia kell.

Értésemre adta, hogy mindig szomorúnak kell lennem, hogy az embereket annál jobban szánakozásra indítsam.

No hiszen ezt felesleges volt mondani, mert tulságosan is szomorú voltam.

Ha nem tudtam is még egész valójában átgondolni nyomorult helyzetemet, de annyit mégis gyanítottam, hogy oly elhagyottja vagyok a világnak, kire Istenen kívül senkinek sincs gondja.

Velem született, önkéntelen érzés volt

az, mely szívemet folyvást szomorúságra hangolta.

Már ott, játszótársaim vidám körében is, inkább vonzott hajlamom az oly játékhöz, mely csupa fájdalommal van tele.

Néztem magam elé a koldusnő beszéde alatt tettetés nélkül; szomorúsággal. Arczom sápadtsága s a szememből pergő fájdalmas könnyecsek talán még ezt a ridegszívű koldusnőt is megindították, mert melegebb hangon szólt hozzám.

— No, ne sírj, te gyerek! Hogy is hívják? Latod: én igen jószívű vagyok és jó anyád leszek neked!... Kit siratsz, ha nincs senkid?

Kit siratok?! Tudtam is én azt? Talán Kondor Mózéséket, vagy inkább két játszótársamat: a meselgető jó Petit, a beszédes kis Évát?!

Ezalatt a nyikorgó taliga folyton továbbhaladt. A koldus kíméletlenül ösztökélte a szegény, kifáradt lovat.

Futott is az, a mennyre telt tőle! Meg volt edzve a nyomorúsághoz.

Már a nap jó régen elhagyta a delet, mikor egy nagy városba érkezünk, melynek czifra házait, magasan feynyuló tornyait mélységes bámulattal szemléltem.

Soha nem voltam még városban, így nem csoda, ha minden nyomoromat elfeledve merültem el a méltó bámulatban.

— Itt fognak lakni? — kérdeztem a koldusnőt.

— Itt, itt! Csak légy ügyes, szemes s arra gondolj, hogy minél többet szerezz nekünk!

En nem értettem e beszédet, hanem azért szerfelett örvendeltem ama kijelentésnek, hogy e szép városban fogunk lakni.

A koldus nem pihent meg sehol, pedig én várvavártam, hogy megálljunk valamelyik szép ház előtt.

Végighajtott a városon, elhaladt a nagy templom előtt, melynek tágas csarnoka alatt egész sereg ember telepedett le.

Nemsokára a városvégen voltunk, hol nagy síkság terült el, melyet legelői, lerakodóhelyül használtak.

Voltak is itt sokan megszállva s a koldus is idehajtott taligájával.

Megállottunk egy kerek domb mellett. A koldus kipányvázta a lovat és ezután a taligához jött.

— Itt van ez a kakukfi? — kérdezte feleségét.

— Itt, itt! — felelte az. — Nézd csak, milyen erős, izmos fiu.

A koldus elnem fojtható gyönyörködéssel nézett reám.

— No, fattyu, ki abból a taligából s pakolj a ló mellé! — mondá oly hangon, melyet inkább vehettem parancsolásnak, mint kérelemnek.

Féltem ettől a veszedelmes tekintetű embertől, ki sohasem volt józan fővel s nem várva több biztatást, leugrottam a taligából.

— A két szemed legyen a ló, mert határosba megy, szíjat hasítok a bátadból! — mondá.

Mintha csak Sári néni parancsszavát hallottam volna! Az is épen e parancsolással eresztett el a libák után.

Ha a jó Sári nénitől is féltem, mennyivel inkább félhettem ez irtózatoss ember-től?!

— A taligára is ügyelj! — parancsolta az asszony. — Itt legyen a szemed, hogy valami el ne veszen, mert mi megyünk a városba a dolgunk után!

A lóra is ügyeljek, a taligára is! Furcsa kívánságnak tetszett ez előttem. Hátha a ló jó messzire eltávozik a taligától?

De nem mertem szólani semmit! Az a vadember bizonyosan agyolútott volna, ha ellent mondok!

Sohajtozva mentem a béklözött ló után, mely boldog elégteliséggel ette a felerészben megszáradt fűvet.

Trigy darabka koldusnő

A kégyepre hol a taliga Szer

igen volt helyben c

dást intő Uter

ékszió kik az Ist

az iskoláb valaki, a minden a

A tar Esten min ki inségé rajta és n

Gyer kezelmét késsel:

és E na Sze

S a Oh, Kine

Segé Add

Öre E na

Az is hogy elr

töltötte el mert, eh életemet.

Oh, kezni tud

Ország

Tuda Margittán

lesz az f. év

ba

ki

Marg

Csak

Mindenü

Trigyltem az állapotát. Nekem azzal a darabka kenyérral keletti bésznem, melyet a koldusnő adott volt a taligában.

A két gonosztévő eltávozott s én a gyepre heveredve tekintgettem hol a lóra, hol a taligára.

Szerencsémre a kifáradt jószágnak nem igen volt kedve futkározni. Megállott egy helyben csendesen, bár a lohyek nagy támadást intéztek ellene.

Utam és hogy ültem, feltekintettem a kék színű égboltozatra. Tudtam, hogy ott lakik az Isten. Sári néni is tanított reá, meg az iskolában is tanultam, hogy az égből van valaki, a kinek gondviselése kiterjed a föld minden állatára.

A tanító ur úgy beszélt, hogy ez a jó Isten mindent tud és mindent lát és hogy a ki inségében hozzá folyamodik, könyörül rajta és megsegíti.

Gyermeki bizalommal kulcsoltam egybe kezemet és imádkoztam hozzá buzgó eszéssel:

Jó Istenem! édes Atyám!
E napon is vigyázz reám!
Szent kegyelmed vezéreljen
S a gonosztól védjen engem,
Oh, bölcs Atya, örök Isten;
Kínél rejtve semmi niacszen:
Segéld, ápold gyermekedet;
Add meg napi kenyéremet.
Óre gyarló életemnek!
E napomat is szenteld meg.

Amen!

Az iskolában tanultam ez imát s most, hogy elrebegettem, oly édes nyugalom töltötte el keblemet, hogy elfeledtem nyomort, éhséget s mindent, mi fenyegette életemet.

Oh, Istenem! Böh boldog is, ki imádkozni tud!

(Folyt. köv.)

Országos vásár Margittán.

Tudatom a t. érdeklődőkkel, hogy Margittán [Biharvármegye] közelebb lesz az országos vásár, még pedig

f. év márczius 5. és 6-án

barom vásár.

f. hó 7-én

kirakó vásár

Margitta, 1902 feb 17.

Vasárberlő.

Csak RETHY-félét fogadjunk el!

Mindenütt Réthy-félét tessék kérni.

Oh jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyájkásodás ellen gyors és biztos hatásuk

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadohoz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR” GYÓGYSZERTÁR

Budapest. VI., Váci-körut 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított

Kapható Debreczenben: Balázs Ödön, Füleky Pál, L. Kovács Nándor, Mihalovits Jenő, Muraközy László, Dr. Rothschnek V. E., Szilveszter Ferencz, Tóth Béla gyógyszerésztárában; Josa és Jona drogériájában.

A Cervelló tanárféle

IGAZOL

és az ehhez szükséges belélegző készülék „SALUS” a melyet bel- és külföldi kórházakban

a tüdő és légzőszervek

bajainál kipróbálták orvosi rendelésre minden gyógyszerésztárban kapható.

Prospektust és felvilágosítást bérmentve küld a

„NÁDOR GYÓGYSZERTÁR”

Budapest, VI. Váci-körut 17.

A legjobb arcz-
szépitőszert a

SERAIL-ARCZKENŐCS,

mely az arczot tisztítja, fehéríti és bársony puhává teszi.

Minden ártalmas alkotórész nélkül!

Serail-szappan.

Kitünő toilett szappanok a

Serail-pouder. Kiváló finom arczpor három színben, fehér, rózsaszín és krém. 1 doboz ára 1 korona.

Epe-szappan.

o kenőcs használatához o

Serail-szájviz. A legjobb szájviz.

Serail-crème. Nappali használatra.

Főraktár: Dr. Rothschnek V. Emil, Mihalovits Jenő, Tóth Béla, Füleky Pál, Muraközy László, Balázs Ödön gyógyszerész uraknál valamint Josa és Jona urak droguáriájában.

Kapható továbbá a készítőnél: **ROZSNYAI MÁTYÁS** gyógyszerésztárában, Aradon, Szabadságtér, valamint minden más gyógyszerésztárban.

Egy tégely ára 1 kor. 40 fillér.

Egy kis tégely ára 70 fillér.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bor és csemegefajokban
fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés.

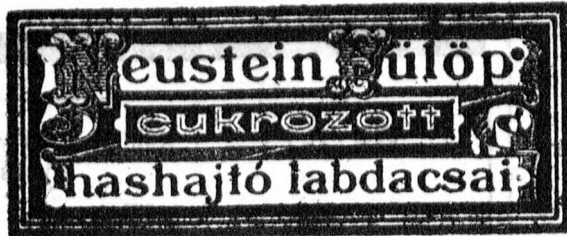
Gleditschia csemetek és magvak.

Urédalmakrak, községeknek három évi tör-
lesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény.
Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés ne-
velhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással,
melyen nemhogy ember, de semmi féle állat, még
az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rende-
léshez rajzokkal ellátott útítelési és kezelési utasítás
melikeltetik. Ezer csemete elég 200 méterre. —
Ara 6 frt.

Diócsemetek. Óriási jövedelmet biztosító vol-
támál fogva, ennek tenyésztése
számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül
elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bér-
mentve küldeték minden rendelési kötelezettség
nélkül. Az árjegyzéken kívül még egy olyan köny-
vet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve
kéri, mely hiszen a ház, vagy család a hol-
tának tartamát használva a fordítanak, városok,
faluk, zuzsán, gazdag vagy szegény családnál
eggyaránt. Így még azoknak is igen érdekesben áll
kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne szá-
mos oly közlemények foglaltatnak, melyek min-
dentinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:
„Ermelleki első szőlőoltvány telep“ Nagy
Kagya, u. p. Székelyhid, Nagy Gábor.

(Neustein féle ERZSEBET labdacso.)

SZEKSZORULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott külsejük végett még gyermekeknek is
szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 30 fillér, egy tekeres, mely 8 do-
bozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 2 kor. 40 fillér.

Készpénz előleges pekuldeése mellett bérmentve küldetik.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határo-
zottan Neustein Fülöp hashajtó labdacseit. Va-
lédí csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett
védjeggyel piros-fehete nyomtatásban „Szent Liptó“ és „Neustein.
Fülöp gyógyszerész“ aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvény-
székileg védett csomagjainak aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Liptó“-hoz címzet gyógyszerháza
Wien, Plankengasse. 6.

Raktár Debreczenben: dr. Rothschnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mi-
halovits István, és Füleki Pál gyógyszerházaiban.

Cs. és kir.

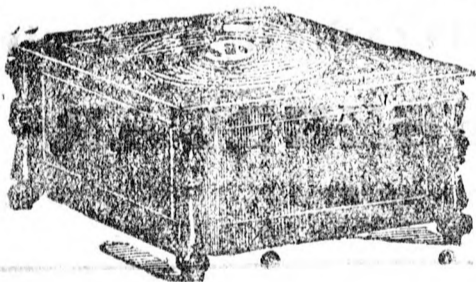

udv. hangszergyár.

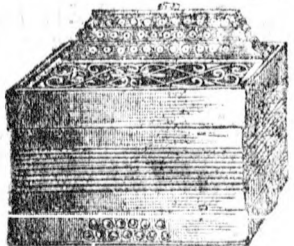
Sternberg Armin és Testvére,

Főrektor és iroda: Budapest, Kerepesi-ut 36.

Minitur-Ariston.

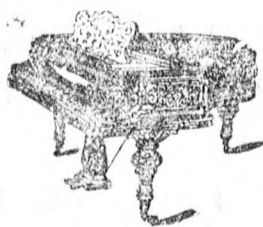

Ezen új találmányu bájos hangszerezen a leg-
kedveltebb magyar vagy más nótákat el-
huzhatja, még az is, kinek fogalma sincs a
zenéhez. Ara 8 frt 50, a kóták darabja 25 kr.

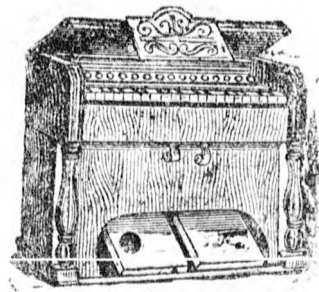
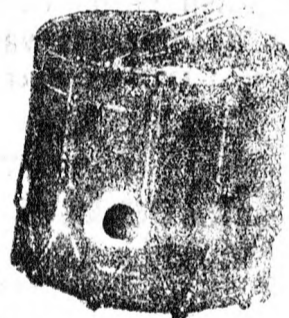

Kitűnő hangu harmonikák
8 frtől feljebb 4, 5, 6, 8, 10 frt

iskolai hegedűk.

Dallama csengő, egyenlően tömör erőteljes
hangu zongorák a legdusabb vá-
lasztékban.

Mindenütt kitűnőnek elismert, saját gyár-
mányu iskola, szalon és egyházi har-
moniumok.

Erard, Feurich, Kern, stb. világhírű zongorák kizárólagos képviselője,

Képes árjegyzék: a) harmonikákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről
mint hegedűk, fuvolák, cimbalmek, szitárak, harmoniumok, zongorák stbről ingyen és bérmentve küldetik, csak
megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívántaunk az árjegyzék.

Vendéglátóknak zenélő automataik.

Debreczen, nyomtatott Kutsai Imre utóda könyvnyomdájában.

D

Egész évre
Fél évre
Negyed évre
Egy óra

Korhad

A tö-
zeg és
fóruma e-
dig csak
még min-

Közi-
zatosan r-
elhanyag-
lása, a sz-
tése és b-
ellenőrzés-
felé, min-
atyafiság-
lefelé, a
nyagság,
gögösség
szívódott
a képvis-
ban fejlőd-
gyökerén-
azután a
külső bur-
azt ma ma-
Most
Torontálba
De T-
pus. A de-
közepette
szok, keve-

Temetőbe,
Megutáltam
Nincsen en-
Küzdtem be-

Koporsómra
Bánatkönyv
Mért siratna
Mikor a van

Ott, a sirba
Nem értem
Csendes ál-
S alszik e s

Temetőbe,
Megutáltam
Dalos madár
Hogy e föld

Sz

Mindig
vány idején
rangot. Ilyen
his virág ha-
tudom, hogy